

ผลการทดลอง

การเจริญเติบโต

จากการสังเกตพบว่า การเจริญเติบโตของงานทะลุน้ำชั้น Hysun 33 และพันธุ์ AS 101 จะใกล้เคียงกันในระยะแรกแต่ในระยะหลังพันธุ์ Hysun 33 จะเจริญเติบโตเร็วกว่า และมีขนาดของใบใหญ่กว่าพันธุ์ AS 101 อายุร่างเหตุได้ชัด ในด้านความสูงพบว่าพันธุ์ Hysun 33 จะสูงกว่าพันธุ์ AS 101 ซึ่งโดยเฉลี่ยพันธุ์ Hysun 33 และพันธุ์ AS 101 จะมีความสูง 181.3 และ 157.0 ซม. ตามลำดับ แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ตั้งแต่สองในตารางที่ 1.

การใส่ปุ๋ยในโครงเจนจะทำให้ความสูงของต้นงานทะลุน้ำเพิ่มขึ้นตามลำดับ ความสูงโดยเฉลี่ยของงานทะลุน้ำที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโครงเจนเลย มีค่า 163.2 ซม. ในขณะที่การใส่ในโครงเจนอัตรา 9.6, 19.2 และ 28.8 กิโลกรัม/ไร่ จะทำให้งานทะลุน้ำมีความสูงโดยเฉลี่ย 167.3, 172.5 และ 173.6 ซม. ตามลำดับ อัตราของปุ๋ยในโครงเจนระดับ 19.2 และ 28.8 กิโลกรัม/ไร่ จะทำให้มีความสูงแตกต่างจากงานทะลุน้ำที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโครงเจนเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สำหรับการใส่ปุ๋ยฟอฟอรัสพบว่าจะไม่มีผลต่อการเพิ่มความสูงของงานทะลุน้ำเลยและงานทะลุน้ำทั้งสองพันธุ์จะมีการตอบสนองท่อปุ๋ยในโครงเจนและฟอฟอรัสในทำนองเดียวกัน

ผลผลิต

อิทธิพลของปุ๋ยในโครงเจน และฟอฟอรัส ที่มีต่อผลผลิตเม็ดคอกงานทะลุน้ำทั้งสองพันธุ์ แสดงไว้ในตารางที่ 1 พบว่าผลผลิตของงานทะลุน้ำพันธุ์ Hysun 33 และ AS 101 ไม่แตก

ตารางที่ 1 ผลติงอิทธิพลของปัจจัยในโครงเรนและฟอร์สก็มีต่อความสูงและผลผลิตเมล็ด
ทานาทวันพันธุ์ Hysun 33 และพันธุ์ AS 101

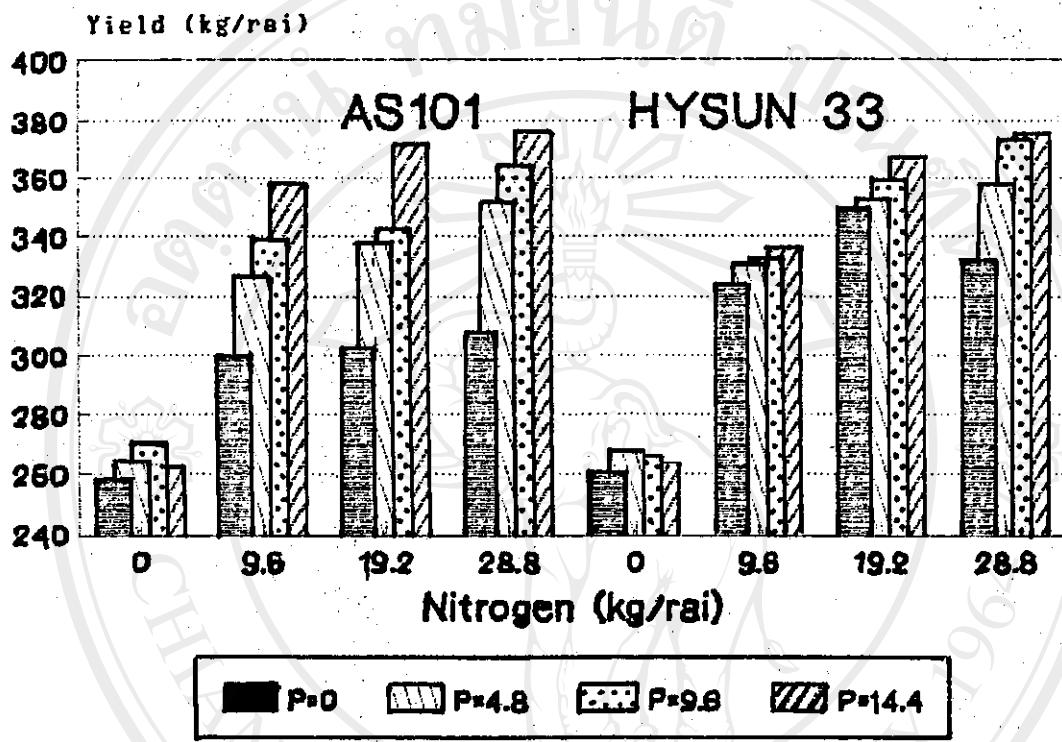
	ความสูง ซม.	ผลผลิต กก./ไร่
HYSUN 33	181.3	329
AS 101	157.0	321
ปัจจัยในโครงเรน		
(กก.N/ไร่)		
0	163.2	266
9.6	167.3	331
19.2	172.5	348
28.8	173.6	355
ปัจจัยฟอร์ส		
(กก.P ₂ O ₅ /ไร่)		
0	166.2	306
4.8	172.3	324
9.6	169.8	331
14.4	168.2	339
LSD 0.05		
VARIETY	NS	NS
N	6.45	21
P	NS	14
NP	NS	NS

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ต่างกันทางสถิติ โดยที่งานทดสอบห้องส่องพันธุ์จะให้ผลผลิตเฉลี่ย 329 และ 321 กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ อายุ่งไวร์ก์ตามเมื่อพิจารณาจากรูปที่ 1 จะเห็นได้ว่างานทดสอบพันธุ์ AS 101 มีแนวโน้มในการตอบสนองต่อการใส่ปุ๋ยในโครงเจนสูงกว่าพันธุ์ Hyben 33 โดยทั่วไปการใส่ปุ๋ยในโครงเจนในระดับต่างๆ กัน จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยงานทดสอบที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโครงเจนเลย จะให้ผลผลิตเพียง 266 กิโลกรัม/ไร่ แต่เมื่อพิจารณาให้รับปุ๋ยในโครงเจนในอัตรา 28.8 กิโลกรัม/ไร่ ก็จะให้ผลผลิตสูงถึง 355 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากแปลงที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยเลยประมาณ 33 % การใส่ปุ๋ยในโครงเจนในระดับ 19.2 และ 9.6 กิโลกรัม/ไร่ จะให้ผลผลิตรองลงมาตามลำดับ อายุ่งไวร์ก์ตาม ผลผลิตของงานทดสอบที่ได้รับปุ๋ยในโครงเจนในระดับ 19.2 และ 28.8 กิโลกรัม/ไร่จะไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเลย สำหรับอิทธิพลของปุ๋ยฟอลฟอรัสที่มีผลต่อผลผลิตของงานทดสอบนี้พบว่า มีเพียงเล็กน้อย งานทดสอบที่ไม่ได้รับปุ๋ยฟอลฟอรัสเลยจะมีผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุดเพียง 306 กิโลกรัม/ไร่ การใส่ปุ๋ยฟอลฟอรัสในอัตรา 14.4 กิโลกรัม P₂O₅/ไร่ ก็จะให้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุดเพียง 306 กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งจะเพิ่มจากแปลงที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยฟอลฟอรัสเลยเพียง 10.8 % เท่านั้น อายุ่งไวร์ก์ตามการใส่ปุ๋ยฟอลฟอรัสในอัตรา 9.6 กิโลกรัม P₂O₅/ไร่จะไม่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด เมื่อเปรียบเทียบการใช้ปุ๋ยฟอลฟอรัสในอัตรา 14.4 กิโลกรัม P₂O₅/ไร่ นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีปฏิกิริยาเร่วมกันระหว่างการใส่ปุ๋ยในโครงเจนและปุ๋ยฟอลฟอรัสต่อผลผลิตงานทดสอบเลย (รูปที่ 1)

องค์ประกอบของผลผลิต

ตารางที่ 2 แสดงอิทธิพลของปุ๋ยในโครงเจนและฟอลฟอรัสที่มีต่อองค์ประกอบของผลผลิตเมื่อกันทดสอบพันธุ์ Hyben 33 กับพันธุ์ AS 101 พบว่า เมล็ดกันทดสอบพันธุ์

รูปที่ 1 ผลของอิทธิพลของปุ๋ยในไตรเจนและฟอสฟอรัสที่มีต่อผลผลิตของเมล็ดกาณฑะวันสองพันช่ำ

จิรศิรินทร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

Hyben 33 จชมีนาคใหญ่กว่าพันครั้ง AS 101 อ่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \leq 0.05$) โดยมีน้ำหนัก 1000 เมล็ดสูงถึง 53.1 กรัม ในขณะที่พันครั้ง AS 101 มีค่าเพียง 44.9 กรัม การใส่ปุ๋ยในโตรเจนและฟอสฟอรัสมีแนวโน้มทำให้เมล็ดของทานตะวันมีนาคใหญ่ขึ้นแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางผนวกที่ 55)

น้ำหนักเมล็ดต่อจำนวนคงของทานตะวันพันครั้ง AS 101 มีค่าสูงกว่าพันครั้ง Hyben 33 ประมาณ 7.5 กรัมแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ การใส่ปุ๋ยในโตรเจนจะมีผลต่อน้ำหนักเมล็ดต่อจำนวนคงอย่างเห็นได้ชัด เมื่อพิจารณาได้รับปุ๋ยในโตรเจนเลยก็จะให้น้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยเพียง 41.6 กรัม ส่วนการใส่ปุ๋ยในโตรเจนรายตัว 19.2 กิโลกรัม/ไร่ จะทำให้น้ำหนักเมล็ดต่อจำนวนคงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยจะทำให้ดอกรทานตะวันมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเป็น 48.4 กรัม คิดเป็นน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น 16.3% ของทานตะวันที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนเลย แต่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่สูงขึ้นจะไม่มีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักของเมล็ดต่อจำนวนคงอีก สำหรับฟอสฟอรัสพบว่าทานตะวันจะให้น้ำหนักของเมล็ดต่อจำนวนคงเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับปุ๋ยฟอสฟอรัส แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากตารางที่ 2 พบว่าจำนวนคงทานตะวันทั้งสองพันครั้งมีนาคที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งพันครั้ง Hyben 33 และ AS 101 มีเส้นผ่าศูนย์กลางของจำนวนคง 15.0 ซม. และ 15.6 ซม. ตามลำดับ การใส่ปุ๋ยในโตรเจนเท่านั้นที่จะมีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักของจำนวนคงทานตะวัน กล่าวคือ ทานตะวันที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนเลย จะมีนาคจำนวนคงเฉลี่ยเพียง 14.9 ซม. แต่ทานตะวันที่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนทุกรายดับจะมีนาคจำนวนคงที่ใหญ่กว่า โดยเฉลี่ยว่าระหว่าง 15.2-15.6 ซม.

ตารางที่ 2 แสดงอิทธิพลของปัจจัยในพืช เช่น แสง ไอน้ำ ฯลฯ ต่อองค์ประกอบของผลผลิตของ
ทานตะวันพันธุ์ Hysun 33 และพันธุ์ AS 101

	น้ำหนัก 1000 เมล็ด (กรัม)	น้ำหนักเมล็ด/จำนวนคง (กรัม)	ขนาดของจำนวนคง
			ซม.
Hysun 33	53.1	42.3	15.0
AS 101	44.9	49.8	15.6
ปุ่ม N (กก. N / ไร่)			
0	48.6	41.6	14.9
9.6	48.2	45.4	15.2
19.2	49.1	48.4	15.6
28.8	50.0	48.7	15.4
ปุ่ม P (กก. P _{2O₅} / ไร่)			
0	47.8	49.5	15.3
4.8	49.7	46.8	15.6
9.6	49.0	47.0	15.1
14.4	49.3	46.9	15.2
LSD 0.05			
Variety	1.9	NS	NS
N	NS	5.3	0.6
P	NS	NS	NS
NP	NS	NS	NS

เบอร์เข็นที่น้ำมัน

อิทธิพลของปัจจัยในโทรศัพท์ และฟอลฟอร์ล์ที่มีต่อเบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดทานตะวัน ผลคงไว้ในตารางที่ ๓ พบว่า พืชชุด AS 101 จะมีเบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดโดยเฉลี่ยสูงกว่าพืชชุด Hysun ๓๓ อายุ ๗ วัน มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพืชชุด AS 101 มีเบอร์เข็นที่น้ำมันสูงถึง ๔๔.๙% ซึ่งสูงกว่าพืชชุด Hysun ๓๓ ถึง ๓.๔% การใส่ปุ๋ยในโทรศัพท์ จะมีผลกระทบต่อเบอร์เข็นที่น้ำมันค่อนข้างมาก โดยเบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดทานตะวันจะลดลงเมื่อได้รับปุ๋ยในโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ และปริมาณน้ำมันในเมล็ดจะมีค่าต่ำสุดคือ ๔๑.๖% เมื่อทานตะวันได้รับปุ๋ยในโทรศัพท์อัตรา ๒๘.๘ กิโลกรัม/ไร่ ส่วนทานตะวันที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโทรศัพท์เลยจะมีเบอร์เข็นที่น้ำมันสูงสุดคือ ๔๕.๖% อายุ ๗ วัน ก็ตามทานตะวันทั้งสองพืชชุด จะมีการตอบสนองต่อการใส่ปุ๋ยในโทรศัพท์ไม่เหมือนกันดังแสดงให้เห็นในตารางที่ ๔ และรูปที่ ๒ ซึ่งจะพบว่าเบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดทานตะวันพืชชุด Hysun ๓๓ จะลดลงเรื่อยๆ เมื่อได้รับปุ๋ยในโทรศัพท์เพิ่มขึ้น ในขณะที่เบอร์เข็นที่น้ำมันของพืชชุด AS 101 จะลดลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อทานตะวันได้รับปุ๋ยในโทรศัพท์ในอัตรา ๙.๖ กิโลกรัม/ไร่ และการใช้ปุ๋ยในโทรศัพท์ในอัตราที่สูงขึ้น จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดอีกเลย โดยทั่วๆไป พบว่าการเปลี่ยนแปลงเบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดซึ่งเป็นผลของการใช้ปุ๋ยในโทรศัพท์จะคงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงเบอร์เข็นที่โปรดิน กล่าวคือเมื่อทำการเพิ่มน้ำปุ๋ยในโทรศัพท์ให้แก่ทานตะวันก็จะทำให้ปริมาณน้ำมันในเมล็ดลดลง แต่จะมีผลในการเพิ่มปริมาณโปรดินให้สูงขึ้น ดังแสดงในรูปที่ ๓

สำหรับการใส่ปุ๋ยฟอลฟอร์ล์นั้นจะมีผลทำให้เบอร์เข็นที่น้ำมันในเมล็ดทานตะวันเพิ่มขึ้นจากแปลงที่ไม่ได้รับปุ๋ยฟอลฟอร์ล์และเนื่องเล็กน้อย และไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 9 ผลต่างอิทธิพลของปุ๋ยในโตรเจนและปุ๋ยฟอลฟอรัลกมท่อเบอร์เช็นท์น้ำมัน ผลผลิตน้ำมัน และปริมาณโปรตีนของเมล็ดทานตะวัน

	เบอร์เช็นท์น้ำมัน	ผลผลิตน้ำมัน (กก./ไร่)	เบอร์เช็นท์โปรตีน
HYSUN 33	41.5	135.8	21.3
AS 101	44.9	143.5	19.7
ปูร์ N (กก. N/ไร่)			
0	45.6	120.8	16.2
9.6	43.2	142.9	21.1
19.2	42.3	147.5	21.7
28.8	41.6	147.4	22.7
ปูร์ P (กก. P ₂ O ₅ /ไร่)			
0	42.7	129.6	20.0
4.8	43.2	139.8	20.5
9.6	43.6	148.8	20.5
14.4	43.1	145.4	20.7

LSD 0.05

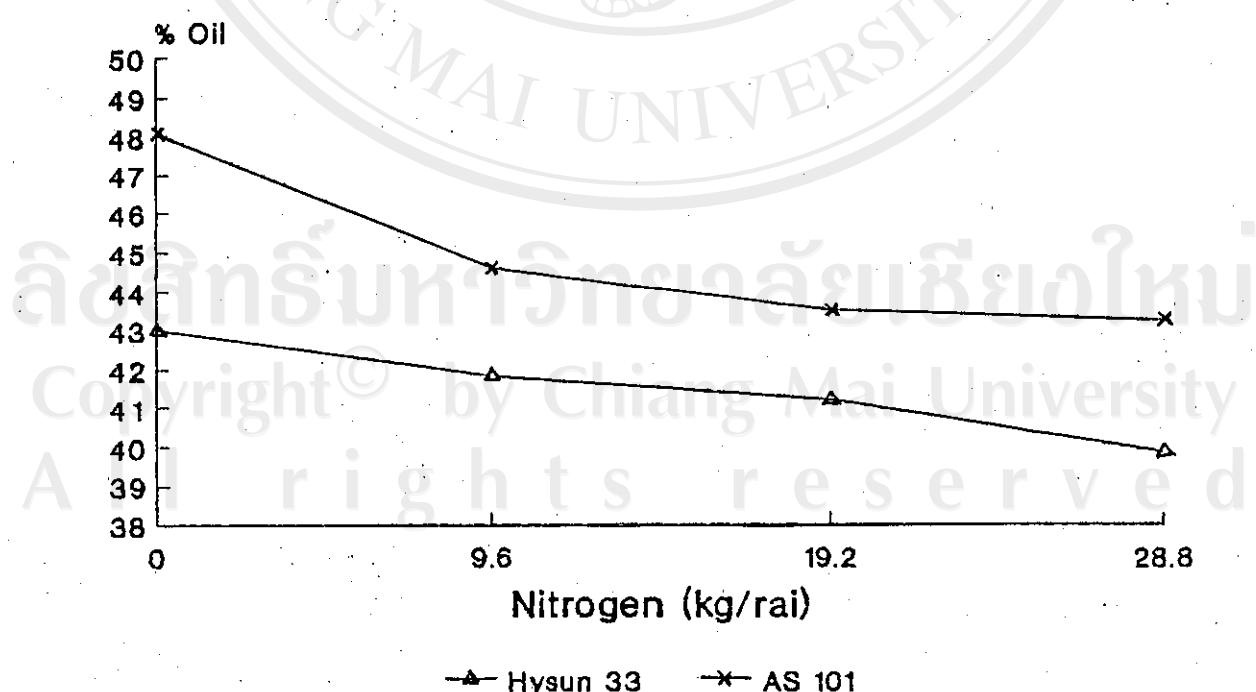
VARIETY	1.1	NS	NS
N	0.9	9.8	1.1
P	NS	6.2	NS
NP	NS	NS	NS
VN	1.5	NS	NS

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

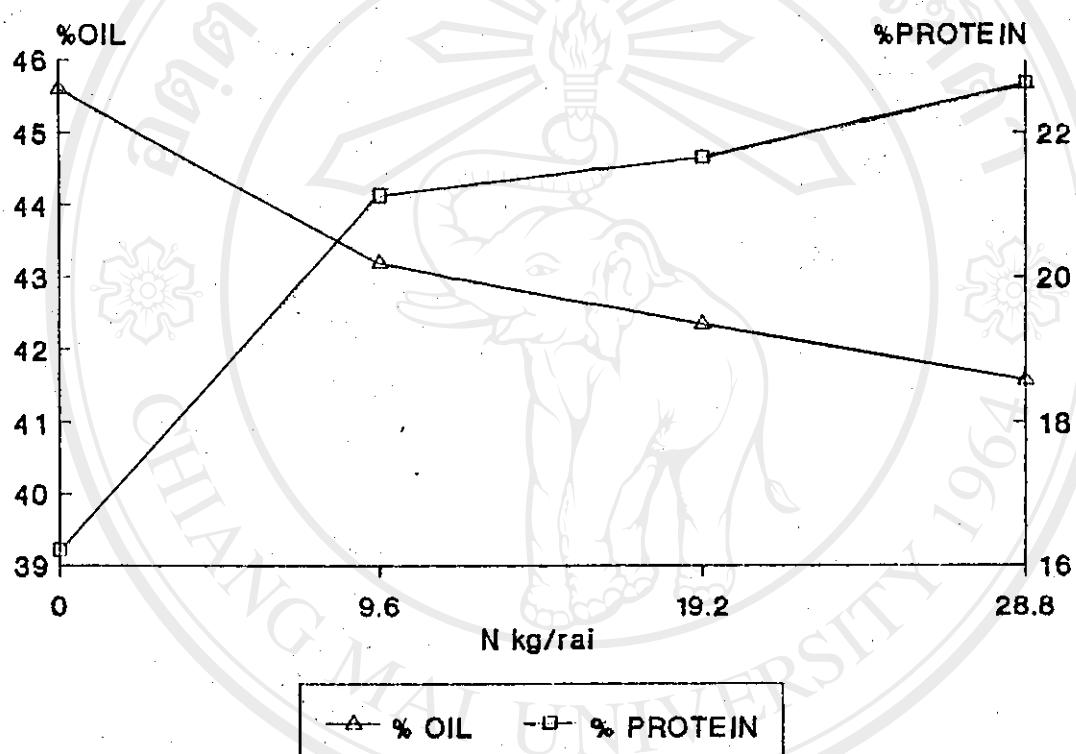
ตารางที่ 4 ผลของอัตราปริมาณของปุ๋ยในโตรเจนและพันธุ์ก้านทะลุน้ำมันของก้านทะลุน้ำมัน

พันธุ์	อัตราปุ๋ยในโตรเจน(kg./ไร่)					MEAN
	0	9.6	19.2	28.8		
HYSUN 33	43.02	41.80	41.20	39.87	41.47	
AS 101	48.10	44.60	43.50	43.26	44.87	
MEAN	45.56	43.21	42.35	41.57		

LSD 0.05: VN = 1.47 %

รูปที่ 2 ผลของอัตราปริมาณของปุ๋ยในโตรเจนที่มีต่อเบอร์เซ็นต์น้ำมันของก้านทะลุน้ำทั้งสองพันธุ์

รูปที่ 3 ผลของอิทธิพลของปุ๋ยในโครงเรือนก็มีค่าเปอร์เซ็นต์น้ำมันและโปรตีนในเมล็ดทานตะวัน

â ขลสกนิมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลผลิตของน้ำมันกานาทะวัน

จากการวิเคราะห์ทางสถิติกบัวว่า ผลผลิตน้ำมันของกานาทะวันทั้งสองพันธุ์จะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่าพันธุ์ AS 101 จะมีเบอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ดสูงกว่าพันธุ์ Hysun 33 กีต้าม(ตารางที่ ๓) ชิ้นพันธุ์ Hysun 33 และ AS 101 จะให้ผลผลิตน้ำมันโดยเฉลี่ย 135.8 และ 143.5 กิโลกรัม/ไร่ ตามลำดับ การไล่ปุ่ยในโตรเจนและฟองฟอร์สจะทำให้ผลผลิตน้ำมันเพิ่มขึ้นจากที่ไม่ได้ไล่ปุ่ยเหลืออย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือผลผลิตของน้ำมันกานาทะวันที่ไม่ได้รับปุ่ยในโตรเจนจะมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 120.8 กิโลกรัม/ไร่ และการเพิ่มปุ่ยในโตรเจนทุกรายดับจะทำให้ผลผลิตน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยเฉลี่ยจะมีค่าอยู่ในช่วง 142.9-147.5 กิโลกรัม/ไร่

การไล่ปุ่ยฟองฟอร์สจะให้ผลในทำนองเดียวกันกับการไล่ปุ่ยในโตรเจน กล่าวคือ การไล่ปุ่ยฟองฟอร์สทุกรายดับ จะทำให้ผลผลิตน้ำมันกานาทะวันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับกานาทะวันที่ไม่ได้รับปุ่ยฟองฟอร์สเลย แต่จะไม่พบความแตกต่างกันในเมล็ดผลผลิตน้ำมันเมื่อพืชได้รับปุ่ยฟองฟอร์สในอัตราต่าง ๆ ชิ้นโดยเฉลี่ยจะมีค่าอยู่ในช่วง 139.8 ถึง 145.5 กิโลกรัม/ไร่ สำหรับกานาทะวันที่ไม่ได้รับปุ่ยฟองฟอร์สเลยจะมีผลผลิตน้ำมันเฉลี่ยต่ำสุดคือ 129.6 กิโลกรัม/ไร่

รษต้นโปรดีนในเมล็ด

จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าปริมาณโปรดีนในเมล็ดของพันธุ์ Hysun 33 มีค่าสูงกว่า พันธุ์ AS 101 ซึ่งมีค่า 21.3 % และ 19.7 % ตามลำดับ แต่จะไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ตารางที่ ๓) นอกจากนี้ยังพบว่าการไล่ปุ่ยในโตรเจน

จะทำให้ปริมาณโปรตีนในเมล็ดทานตะวันเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดทานตะวันที่ได้รับในโตรเจนแต่ละระดับ ปรากฏว่าทานตะวันที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจน เหล่านี้มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ยเพียง 16.2 % ขณะที่ทานตะวันที่ได้รับในโตรเจนอัตรา 9.6, 19.2 และ 28.8 กิโลกรัม/ไร่ มีเปอร์เซ็นต์โปรตีนเฉลี่ย 21.1, 21.7 และ 22.7 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ อุ่นจ่างไว้ก็สามารถใช้ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่สูงกว่า 9.6 กิโลกรัม/ไร่ ไม่ทำให้ปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับการใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัสนั้น จะไม่มีผลต่อการเพิ่มเปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดทานตะวันเลย และไม่พบอิทธิพลร่วมระหว่างปุ๋ยในโตรเจนและฟอสฟอรัสต่อเปอร์เซ็นต์โปรตีนในเมล็ดทานตะวันเช่นกัน

ปริมาณในโตรเจนในพืช

ตารางที่ 5 แสดงอิทธิพลของปุ๋ยในโตรเจนและฟอสฟอรัสที่มีต่อความเข้มข้นของธาตุในโตรเจนในส่วนต่าง ๆ ของทานตะวัน พบว่า เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในส่วนของใบ ทัน และจากตอกของทานตะวันทั้งสองพันธุ์จะไม่แตกต่างกัน แต่ในส่วนของเมล็ดทานตะวัน พันธุ์ Hysun 33 จะมีเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนสูงกว่าพันธุ์ AS 101 อุ่นจ่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่พันธุ์ Hysun 33 และ AS 101 จะมีธาตุในโตรเจนเฉลี่ย 3.50 และ 3.13 % ตามลำดับ โดยทั่วไปเมล็ดทานตะวันจะมีในโตรเจนสูงกว่าจานตอก หรือในปริมาณ 3 เท่าตัว ส่วนในต้นพืชมีในโตรเจนต่ำสุดเพียง 0.33-0.35 %

การใส่ปุ๋ยในโตรเจนให้แก่ทานตะวันจะมีผลทำให้ทุกๆ ส่วนของพืชมีความเข้มข้นของธาตุในโตรเจนเพิ่มขึ้นอย่างมากโดยเฉพาะในส่วนของเมล็ด ความเข้มข้นของธาตุในโตรเจนในเมล็ดทานตะวันที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนเฉลี่ยจะมีค่าเพียง 2.78 % แต่ทานตะวัน

ตารางที่ 5 แสดงอิทธิพลของปัจจัยในโครงเรียนและฟอร์มที่มีต่อเบอร์เซ็นต์ในโครงเรียนในส่วนต่างๆ ของพากษาวัน

	ใบ	ต้น	จำนวน	เมล็ด
-----เบอร์เซ็นต์-----				
HYSUN 33	1.00	0.35	1.03	3.60
AS 101	0.91	0.33	1.02	3.13
น้ำ N(กг./ไร่)				
0	0.69	0.21	0.79	2.78
9.6	0.91	0.27	0.98	3.37
19.2	1.07	0.41	1.06	3.46
28.8	1.15	0.48	1.26	3.65
น้ำ P(กг./ไร่)				
0	0.93	0.33	1.09	3.29
4.8	1.01	0.34	1.06	3.36
9.6	0.95	0.33	0.97	3.25
14.4	0.93	0.37	0.98	3.24

LSD 0.05

VARIETY	NS	NS	NS	0.26
N	0.13	0.10	0.16	0.24
P	NS	NS	NS	NS
NP	NS	NS	NS	NS

ที่ได้รับปูยในไตรเจนในอัตรา 9.6 กก./ไร่ จะมีไนโตรเจนอยู่ในช่วง 3.37 กิโลกรัมต่ำริบบิล 3.65 % สำหรับการใช้ปูยฟอสฟอรัสนี้ พบว่า จะไม่มีผลต่อความเน้มข้นของไนโตรเจนในเมล็ดพันธุ์ต่อวันเลย แต่การเปลี่ยนแปลงความเน้มข้นของไนโตรเจนในพืชจะปรากฏให้เห็นเมื่อพืชได้รับปูยในไตรเจนในอัตรา 19.8 กก./ไร่ หรือสูงกว่า

จากการวิเคราะห์ทางสถิติตั้งแสดงในตารางที่ 6 พบว่า ทานตะวันพันธุ์ Hyben 33 มีแนวโน้มคูลเอ่าในไตรเจนขึ้นไปใช้ในปริมาณที่สูงกว่าพันธุ์ AS 101 แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยเฉลี่ยทานตะวันพันธุ์ AS 101 และ Hyben 33 จะคูลเอ่าในไตรเจนไปใช้ประมาณ 15.5 และ 16.9 กก./ไร่ ตามลำดับ พิจฉายการสะสมธาตุในไตรเจนไว้ในส่วนต่าง ๆ เมื่อพืชได้รับปูยในไตรเจน

การไล่ปูยในไตรเจนให้กับทานตะวันในอัตราที่สูงจะทำให้พิจฉายการสะสมในไตรเจนในต้น ใบและจากออกเพิ่มขึ้น และอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน และพบว่าการสะสมในไตรเจนในเมล็ดจะสูงกว่าส่วนอื่น ๆ ของพืชตั้งกล่าวประมาณ 5-6 เท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่า ทานตะวันที่ไม่ได้รับปูยในไตรเจนเลยจะมีการสะสมในไตรเจนในส่วนของต้น ใน ใบและจากออก และเมล็ดต่ำสุดคือ 10.5 กก./ไร่ การไล่ปูยในอัตรา 9.6, 19.2 และ 28.8 กก./ไร่ จะทำให้ในไตรเจนที่สะสมในทานตะวันสูงกว่าทานตะวันที่ไม่ได้รับปูยในไตรเจนเลยประมาณ 49, 76 และ 93 % ตามลำดับ

การไล่ปูยฟอสฟอรัสจะมีผลทำให้การสะสมในไตรเจนในส่วนของต้นและเมล็ดสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นผลของการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักแห้งของพืชนั้นเอง (ตารางที่ 6) ทานตะวันทั้ง 2 พันธุ์จะมีการตอบสนองต่อปูยฟอสฟอรัสคล้ายคลึงกัน เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลต่อปูยฟอสฟอรัสที่ต่อปริมาณการสะสมในไตรเจนในทุกล่วงของพืชแล้ว ก็จะพบว่าทานตะวันที่ไม่ได้รับปูยฟอสฟอรัสเลยจะมีการสะสมในไตรเจนเท่ากับ 15.2 กก./ไร่ เมื่อมีการไล่ปูยฟอสฟอรัสในอัตรา 4.8 กก. P_2O_5 /ไร่ ลงไป ก็จะทำให้ทานตะวันคูลธาตุในไตรเจน

ตารางที่ 6 แสดงอิทธิพลของปัจัยในไตรเจนและฟอลฟอรัสที่มีต่อปริมาณการลuschsm ในไตรเจน
ในส่วนต่าง ๆ ของงานทดลอง

ปริมาณการลuschsm ในไตรเจน					
	ใบ	ต้น	จำนวน	เมล็ด	รวม
กก./ไร่					
HYSUN 33	1.99	1.69	1.65	11.61	16.94
AS 101	1.91	1.69	1.71	10.16	15.47
ปัจจัย N (กก./ไร่)					
0	1.27	0.75	1.04	7.43	10.49
9.6	1.69	1.27	1.54	11.19	15.69
19.2	2.33	2.17	1.85	11.99	18.34
28.8	2.51	2.57	2.29	12.93	20.30
ปัจจัย P (กก./ไร่)					
0	1.86	1.46	1.72	10.19	15.23
4.8	2.06	1.76	1.69	11.00	16.50
9.6	1.99	1.66	1.65	10.87	16.17
14.4	1.89	1.87	1.66	11.47	16.89
LSD 0.05					
VARIETY	NS	NS	NS	NS	NS
N	0.51	0.55	0.27	0.97	1.96
P	NS	0.33	NS	0.63	0.96
NP	NS	NS	NS	NS	NS

ขึ้นไปสูงสุดถึง 16.5 กก./วีร์ แต่การใช้ปุ่ยฟอสฟอรัสในอัตราที่สูงขึ้น จะไม่มีผลต่อการคุณภาพในโตรเจนขั้นมาสหสม และแตกต่างจากการใช้ปุ่ยฟอสฟอรัสในอัตราที่ต่ำ

ปริมาณฟอสฟอรัสในพืช

ตารางที่ 7 แสดงอัตราของปุ่ยในโตรเจนและฟอสฟอรัสที่มีต่อเบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในส่วนต่าง ๆ ของทานตะวัน พบว่า ทานตะวันทั้งสองพันธุ์จะมีเบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในใบ ทับ และจานดอกไม่แตกต่างกัน แต่เบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในส่วนเมล็ดทานตะวันพันธุ์ Hyben 33 จะสูงกว่าพันธุ์ AS 101 อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งพันธุ์ Hyben 33 และ AS 101 จะมีฟอสฟอรัสในเมล็ด 0.60 และ 0.53 % ตามลำดับ

โดยทั่วไปการใส่ปุ่ยในโตรเจนและฟอสฟอรัสจะมีผลกรบท่อเบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในพืชค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของชาตุในโตรเจนในพืช แต่ก็พบว่า การใส่ปุ่ยในโตรเจนให้แก่พืชจะทำให้เบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในเมล็ด ใน และจานดอกลดลงมาก แต่จะไม่มีผลต่อเบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในทันพืชเลย

ในทางตรงกันข้าม การใส่ปุ่ยฟอสฟอรัสมีผลทำให้เบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในจานดอก และเมล็ดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เมล็ดที่ไม่ได้รับปุ่ยฟอสฟอรัสเลยจะมีความเน้มข้นของฟอสฟอรัสเท่ากับ 0.53 % การใส่ปุ่ยฟอสฟอรัสในอัตรา 4.8 - 14.4 กก. P₂O₅/วีร์ จะทำให้เมล็ดพืชมีความเน้มข้นของฟอสฟอรัสอยู่ในช่วง 0.56-0.58 % ตามลำดับ

อัตราของปุ่ยฟอสฟอรัสที่มีต่อความเน้มข้นของฟอสฟอรัสในเมล็ด แสดงไว้ในตารางที่ 8 พบว่าการใส่ปุ่ยฟอสฟอรัสให้แก่ทานตะวันที่ไม่ได้รับปุ่ยในโตรเจน หรือได้รับปุ่ยในโตรเจนในอัตราที่ต่ำ จะทำให้เบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในเมล็ดเพิ่มสูงขึ้น แต่อัตราของปุ่ยฟอสฟอรัสต่อเบอร์เซ็นต์ฟอสฟอรัสในเมล็ดจะไม่ปรากฏในกราฟที่ได้รับปุ่ยในโตรเจนอย่างพอเพียง

ตารางที่ 7 แสดงอิทธิพลของปัจจัยในโครงเงินและฟอร์สที่มีต่อปริมาณฟอร์สในส่วนต่างๆ ของท่านตะวัน

	ปริมาณฟอร์ส				เมล็ด
	ใบ	ต้น	จำนวน	เมล็ด	
----- เปอร์เซ็นต์ -----					
HYSUN 33	0.072	0.012	0.11	0.60	
AS 101	0.055	0.015	0.09	0.53	
ปัจจัย N (กก./ไร่)					
0	0.071	0.014	0.13	0.62	
9.6	0.061	0.013	0.10	0.57	
19.2	0.063	0.013	0.08	0.54	
28.8	0.059	0.014	0.10	0.52	
ปัจจัย P (กก./ไร่)					
0	0.062	0.013	0.09	0.53	
4.8	0.061	0.013	0.10	0.56	
9.6	0.066	0.014	0.10	0.58	
14.4	0.065	0.014	0.11	0.58	
LSD 0.05					
VARIETY	NS	NS	NS	NS	
N	0.010	NS	0.01	0.03	
P	NS	NS	0.01	0.03	
NP	NS	NS	NS	0.06	

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 8 ผลต้องการร่วมของปัจจัยในโภชณและปัจจัยฟองฟอร์สกึ่งต่อเปอร์เซ็นต์ฟองฟอร์ส
ในเมล็ด

กก. P ₂ O ₅ /ไร่	เปอร์เซ็นต์					MEAN
	0	9.6	19.2	28.8		
0	0.55	0.52	0.52	0.51	0.52	
4.8	0.63	0.54	0.53	0.55	0.56	
9.6	0.63	0.58	0.58	0.50	0.57	
14.4	0.65	0.62	0.53	0.51	0.57	
MEAN	0.61	0.56	0.54	0.51		

LSD 0.05 : NP = 0.06%

เมื่อพิจารณาถึงปริมาณฟองฟอร์สกึ่งละลอมในส่วนต่าง ๆ ของพืช พบว่า ทานตะวัน
ทั้งสองพันธุ์มีการสะสมฟองฟอร์สในปริมาณที่ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 9) ในกรณีเมล็ด
ทานตะวันพันธุ์ Hysun 33 จำนวน 329 กก./ไร่ นิยามคุณภาพฟองฟอร์สขึ้นไปหลอม
ในส่วนต่าง ๆ ของพืชเป็นปริมาณ 2.31 กก.P/ไร่ โดยเฉลี่ยทานตะวันพันธุ์ Hysun 33
มีความต้องการฟองฟอร์สสูงกว่าพันธุ์ AS 101 ประมาณ 0.25 กก./ไร่ แต่ก็ไม่มีความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาถึงปริมาณฟองฟอร์สทั้งหมดที่พืชคุณภาพขึ้นไปหลอม

ตารางที่ 9 แสดงอิทธิพลของปุ๋ยในโตรเจนและฟอลฟอรัสที่มีต่อปริมาณฟอลฟอรัสที่สะสมในส่วนต่าง ๆ ของท่านตะวัน

ปริมาณฟอลฟอรัส

	ใบ	ต้น	จานดอก	เมล็ด	รวม
กก./ไร่					
HYSUN 33	0.15	0.052	0.17	1.94	2.31
AS 101	0.14	0.073	0.15	1.70	2.06
ปั๊บ N(กก./ไร่)					
0	0.19	0.061	0.165	1.66	2.07
9.6	0.13	0.056	0.159	1.88	2.23
19.2	0.14	0.060	0.150	1.89	2.24
28.8	0.13	0.074	0.178	1.84	2.22
ปั๊บ P(กก./ไร่)					
0	0.13	0.055	0.147	1.64	1.97
4.8	0.13	0.060	0.153	1.81	2.15
9.6	0.20	0.058	0.169	1.89	2.32
14.4	0.13	0.076	0.185	1.95	2.34
LSD 0.05					
VARIETY	NS	NS	NS	NS	NS
N	NS	0.017	0.027	0.16	NS
P	NS	0.012	0.022	0.14	0.24
NP	NS	NS	NS	NS	NS

ในส่วนต่าง ๆ ของพืชแล้ว ปรากฏว่าท่านชายจะมีการสะสมฟอสฟอรัสในเมล็ดเคลื่อนสูงถึง 82-84 % ของปริมาณฟอสฟอรัสทั้งหมด ส่วนฟอสฟอรัสที่เหลือจะกระจายอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของพืช ดังนั้นการใส่ปุ๋ยในโตรเจนจะมีผลทำให้ความเข้มข้นของฟอสฟอรัสในส่วนต่าง ๆ ของพืชลดน้อยลงก็ตามแต่กับนั้นจะมีผลทำให้ปริมาณฟอสฟอรัสที่สะสมอยู่ในพืชเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (ตารางที่ 9) โดยทั่วไป งานทดลองที่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนจะมีการสะสมปริมาณฟอสฟอรัสในส่วนเนื้อดินสูงกว่าท่านชายทันทีไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนโดยประมาณ 7-8 % ซึ่งการเพิ่มขึ้นของปริมาณฟอสฟอรัสที่สะสมในพืชนั้นจะมีความล้มเหลวน้อยโดยตรงกับการเพิ่มผลผลิตของเมล็ดท่านชายอันเนื่องมาจากการใช้ปุ๋ยในโตรเจน ส่วนการใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัสให้แก่ท่านชาย จะทำให้พืชมีการสะสมฟอสฟอรัสในเมล็ดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (ตารางที่ 9) ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของผลผลิตและความเข้มข้นของฟอสฟอรัสในเมล็ด งานทดลองที่ไม่ได้รับปุ๋ยฟอสฟอรัสเลยจะมีการสะสมฟอสฟอรัสในพืชเพียง 1.97 กก./ไร่ ในขณะที่การใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัสในอัตรา 4.8 กก. P₂O₅/ไร่ จะทำให้พืชมีการสะสมฟอสฟอรัสสูงถึง 2.15 กก./ไร่ การใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัสในอัตราที่สูงขึ้นจะไม่มีผลต่อการสะสมฟอสฟอรัสแต่อย่างใดเลย

การบริโภคฟอสฟอรัสในโตรเจนในท่านชายต่างๆ

ปริมาณของชาตุในโตรเจนในท่านชายที่อายุ 30 วันและ 45 วัน

ผลการวิเคราะห์ปริมาณในโตรเจนในท่านชายต่างๆ ที่ 1-5 เมื่อท่านชายวัยอายุ 30 วัน แสดงไว้ในตารางที่ 10 พบว่าปริมาณในโตรเจนระหว่างพันธุ์ Hyben 33 กับพันธุ์ AS 101 จะไม่มีความแตกต่างกันเลย โดยเฉลี่ยมีค่าอยู่ในช่วง 4.72-5.72 % และ 4.57-5.54 % ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าปริมาณในโตรเจนในท่านชายจะเพิ่มขึ้นตามอัตราของปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น และแตกต่างจากในท่านชายที่ไม่ได้รับปุ๋ยเลย

ตารางที่ 10 ผลของอิทธิพลของปัจจัยในโครงเรนและฟอร์มที่มีต่อความเข้มข้นในโครงเรน
ในในงานทดสอบเมื่ออายุ 30 วัน

ความเข้มข้นในโครงเรนในอายุ 30 วัน

ใบที่ 1 ใบที่ 2 ใบที่ 3 ใบที่ 4 ใบที่ 5

เปอร์เซ็นต์

	ใบที่ 1	ใบที่ 2	ใบที่ 3	ใบที่ 4	ใบที่ 5
HYSUN 39	5.72	5.09	5.03	4.86	4.72
AS 101	5.54	5.31	4.97	4.57	4.59
น้ำ N(กก./ไร่)					
0	5.31	4.86	4.59	4.27	4.22
9.6	5.63	5.25	4.99	4.64	4.59
19.2	5.73	5.24	5.17	4.92	4.75
28.8	5.88	5.48	5.26	5.03	5.07
น้ำ P(กก./ไร่)					
0	5.58	5.29	5.02	4.72	4.66
4.8	5.65	5.20	4.98	4.72	4.58
9.6	5.66	5.17	4.99	4.73	4.70
14.4	5.66	5.22	5.02	4.68	4.69

LSD 0.05

VARIETY	NS	NS	NS	NS	NS
N	0.16	0.17	0.14	0.17	0.19
P	NS	NS	NS	NS	NS
NP	NS	NS	NS	NS	NS

อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามปริมาณในไตรเจนในในตำแหน่งที่ 1 จะมีค่ามากที่สุด และปริมาณในไตรเจนจะลดลงตามลำดับจนถึงตำแหน่งที่ 5 และในในตำแหน่งที่ 1-5 จะมีปริมาณในไตรเจนอยู่ในช่วง 4.22-5.88 % จากการวิเคราะห์ทางสถิติกันว่าการใส่ปุ๋ยฟอฟอรัส หรือการใส่ปุ๋ยในไตรเจนร่วมกับปุ๋ยฟอฟอรัสไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณในไตรเจนในในงานทดลองเลย (ตารางที่ 10)

เมื่องานทดลองมีอายุ เมื่อขึ้นเป็น 45 วัน พบว่าปริมาณในไตรเจนในในงานทดลอง ทึ้งสองพันธุ์จะมีค่าลดลงอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉลี่ยในในที่ 1 และ 2 ส่วนปริมาณในไตรเจนในที่ 4 และ 5 จะมีการเปลี่ยนแปลงเนี้ยงเล็กน้อย โดยทั่วไปในของงานทดลองพันธุ์ Hysun 33 และ AS 101 จะมีความเข้มข้นในไตรเจนไม่แตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งจะมีในไตรเจนอยู่ในช่วง 4.23-4.51 % อย่างไรก็ตามปริมาณในไตรเจนในในทุกตำแหน่ง จะเมื่อขึ้นตามอัตราของปุ๋ยในไตรเจนที่ให้แก่งานทดลอง พบว่าในงานทดลองตำแหน่งที่ 1-5 จะมีปริมาณในไตรเจนอยู่ในช่วง 4.08-4.83 % นอกจากนี้ยังพบว่าการใส่ปุ๋ยฟอฟอรัส หรือการใส่ปุ๋ยในไตรเจนร่วมกับปุ๋ยฟอฟอรัสไม่มีผลต่อปริมาณความเข้มข้นในไตรเจนในในงานทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 11

การศึกษาหาวิถยาลัยเชียงใหม่ ราชบัณฑิตยสถานในไตรเจนในใน

A II เมื่อนำเอาความเข้มข้นของในไตรเจนในในงานทดลองกับผลผลิตล้มพักซ์ของเมล็ด
ทดลอง (relative yield) มาหาความสัมพันธ์ (correlation) กัน พบว่าจะมีความ
สัมพันธ์เป็นแบบ 2nd polynomial ดังแสดงไว้ในรูปที่ 4-7 และตารางที่ 12 ในงาน
ทดลองพันธุ์ Hysun 33 นี้ พบว่า ปริมาณของในไตรเจนในในที่ 4 ของงานทดลองที่อายุ
30 วันจะมีความสัมพันธ์กับผลผลิตล้มพักซ์ที่สุดและร้อยละต้นในไตรเจนที่ 4.9 % จะเป็นราชบัณ

ตารางที่ 11 ผลคงอิทธิพลของปัจจัยในโตรเจนและฟอลฟอร์ลกมีต่อความเข้มข้นในโตรเจน
ในใบงานทดลองเมื่ออายุ 45 วัน

ความเข้มข้นในโตรเจนในใบอายุ 45 วัน

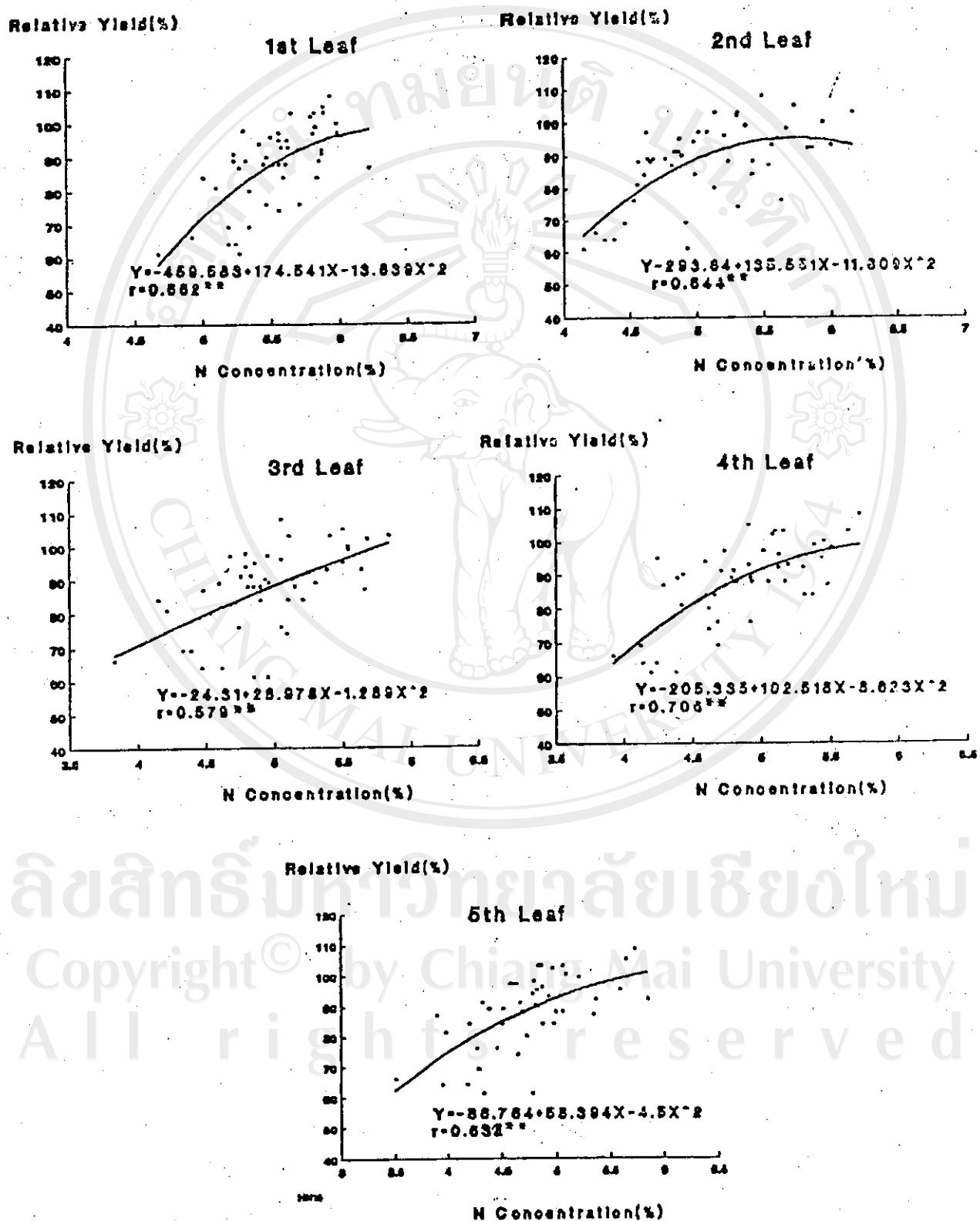
ใบที่ 1	ใบที่ 2	ใบที่ 3	ใบที่ 4	ใบที่ 5
---------	---------	---------	---------	---------

- เปอร์เซ็นต์ -

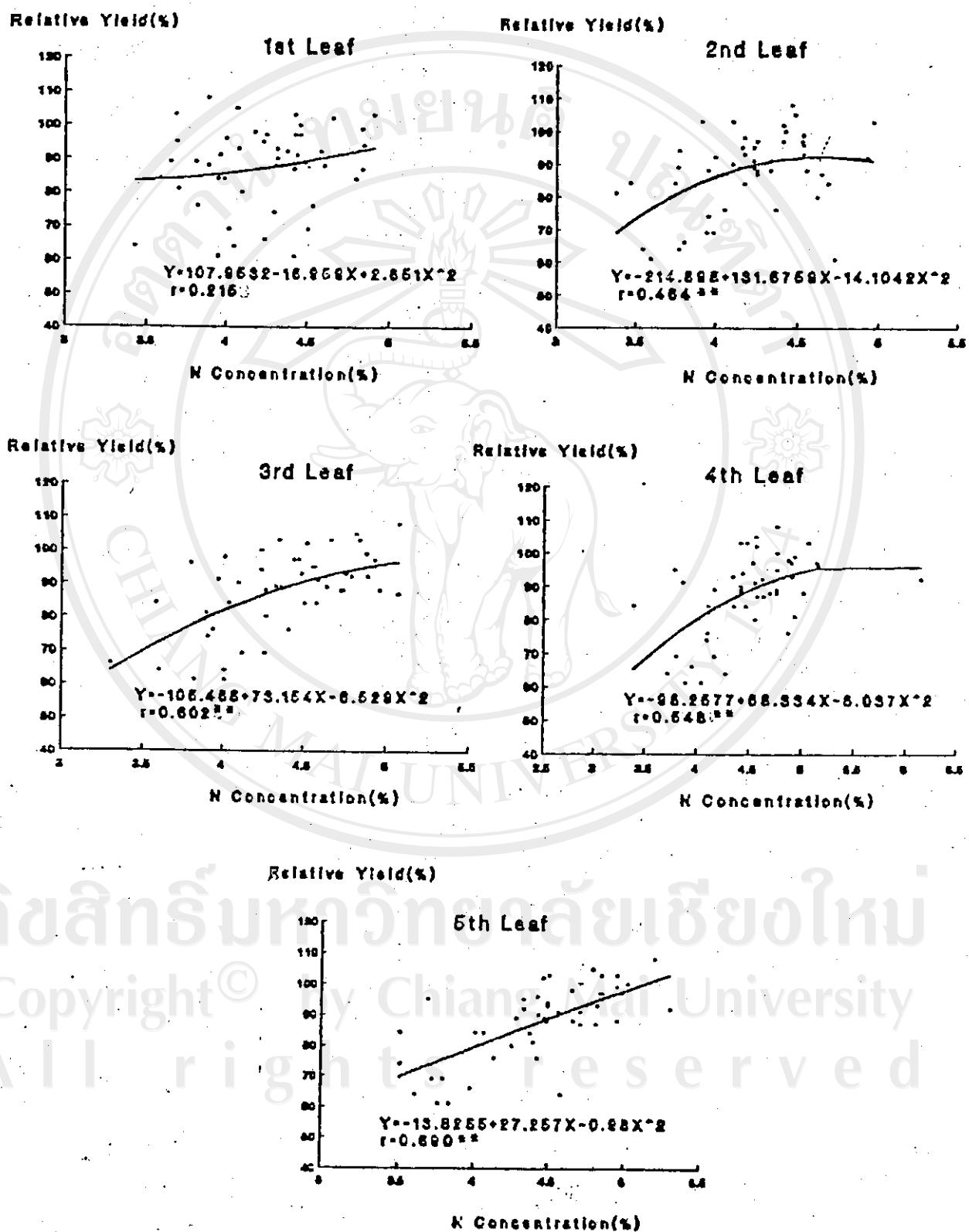
HYSUN 33	4.23	4.31	4.38	4.51	4.44
AS 101	4.45	4.21	4.48	4.30	4.30
ปัจจัย N(กก./ไร่)					
0	4.08	4.02	3.89	3.96	3.82
9.6	4.43	4.26	4.47	4.44	4.36
19.2	4.33	4.32	4.58	4.57	4.50
28.8	4.51	4.42	4.78	4.83	4.79
ปัจจัย P(กก./ไร่)					
0	4.28	4.19	4.48	4.39	4.30
4.8	4.41	4.36	4.42	4.52	4.40
9.6	4.31	4.29	4.32	4.46	4.38
14.4	4.36	4.17	4.50	4.42	4.40

LSD 0.05

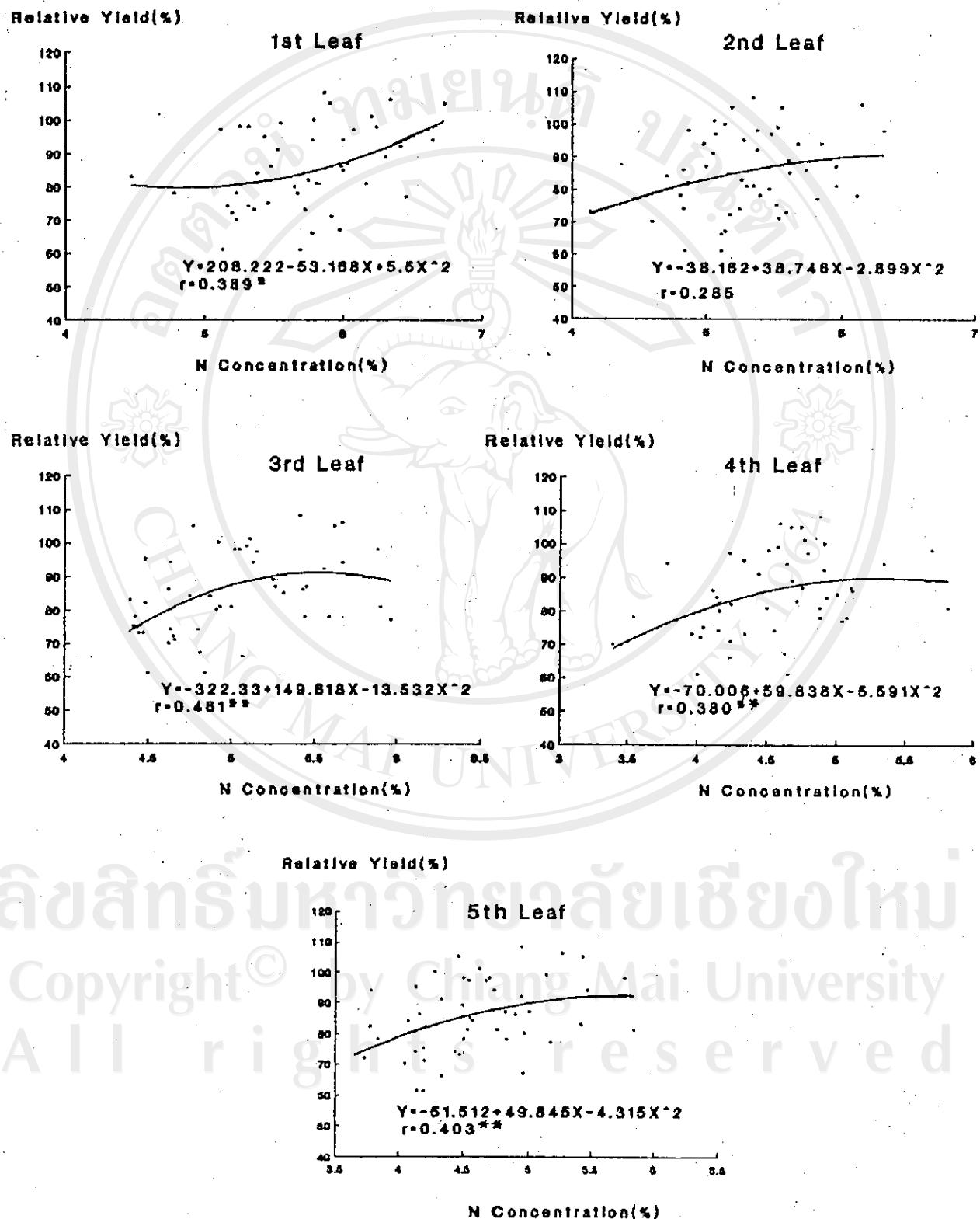
VARIETY	0.02	NS	NS	NS	NS
N	0.21	0.16	0.25	0.14	0.16
P	NS	0.17	NS	NS	NS
NP	NS	NS	NS	NS	NS

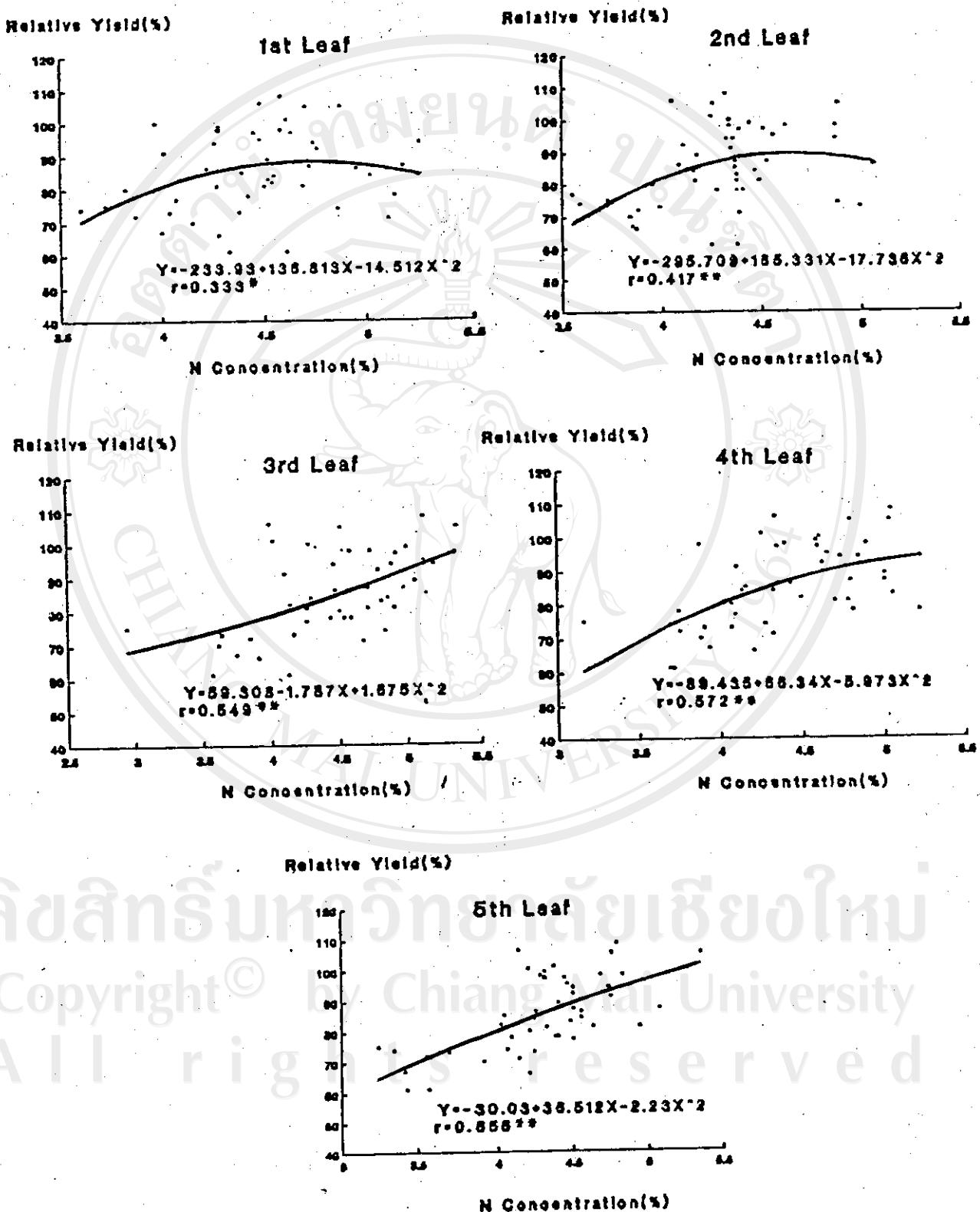
รูปที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของไนโตรเจนในใบเมื่ออายุ 30 วัน กับผลผลิต
ล้มพักของเมล็ดทรายวันพันธุ์ Hyson 33

รูปที่ 5 แสดงความลับพันธุ์ระหว่างปริมาณของไนโตรเจนในใบเมื่ออายุ 45 วัน กับผลผลิตสัมพักษ์ของ เมล็ดพันธุ์ Hysun 33

รูปที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของไนโตรเจนในใบเมื่ออายุ 30 วัน กับผลผลิต
ล้มพังทั่วของเมล็ดทานตะวันพันธุ์ AS 101

รูปที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของไนโตรเจนในเมืออายุ 45 วัน กับผลผลิตสัมพัทธ์ของเมล็ดทากนพัฒนาพันธุ์ AS 101

ตารางที่ 12 ผลตงค่าวิกฤตของชาตในโทรศัพท์และฟอสฟอรัสในนิช และค่าสหลัมพันธ์ (*r*)
ระหว่างผลผลิตส้มพักกิ้ง เมล็ดกับปริมาณในโทรศัพท์และฟอสฟอรัสในนิช
ตำแหน่งต่าง ๆ ของท่านทวันทั้งสองพันธุ์

พันธุ์	อายุ (วัน)	ตำแหน่งใน	ในโทรศัพท์		ฟอสฟอรัส	
			ค่าวิกฤต	<i>r</i>	ค่าวิกฤต	<i>r</i>
HYSUN 33	30	1	5.6	0.662	—	0.044
		2	5.1	0.644	0.70	0.131
		3	5.1	0.579	—	0.147
		4	4.9	0.706	—	0.357
		5	4.8	0.632	0.47	0.107
	45	1	4.5	0.215	0.60	0.192
		2	4.2	0.464	0.47	0.447
		3	4.5	0.602	0.54	0.172
		4	4.6	0.548	0.43	0.368
		5	4.6	0.660	0.45	0.499
AS 101	30	1	6.2	0.389	—	0.370
		2	6.0	0.285	0.71	0.251
		3	5.4	0.461	—	0.146
		4	5.2	0.380	0.52	0.233
		5	5.0	0.403	—	0.187
	45	1	—	0.333	—	0.254
		2	—	0.417	—	0.339
		3	4.8	0.549	—	0.243
		4	4.7	0.572	0.43	0.513
		5	4.6	0.656	0.40	0.526

จัดทำโดย ภาควิชาเคมี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

วิกฤตของในโตรเจนที่ทำให้ผลผลิตนิขเป็น 90% ของผลผลิตสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายดันวิกฤตในไข่ดำเนินงที่ 5 พบว่าจะมีค่าไกล์เคียงกัน คือ 4.8 % ดังนั้นการกำหนดเวลาในที่ 5 นับจากยอดเป็นเนื้อเยื่อที่เหมาะสมเพื่อการวิเคราะห์ทางเคมีย้อมกระทำได้ หรืออาจเก็บครอบคลุมใบที่ 4 และ 5 ในคราวเดียวกันมาวิเคราะห์ที่ได้ ส่วนปริมาณของในโตรเจนในไข่ดำเนินที่อายุ 45 วัน มีความล้มเหลวนี้กับผลผลิตล้มเหลวของเมล็ดทานตะวันน้อยกว่าในไข่ดำเนินที่มีอายุ 30 วัน โดยในที่ 5 จะให้ค่าล้มเหลวนี้ต่ำสุดและมีรยะห์ตัววิกฤตที่ 4.6 %

สำหรับทานตะวันพันธุ์ AS 101 พบว่าปริมาณในโตรเจนในไข่ดำเนินงที่ 5 ของทานตะวันที่อายุ 45 วันจะให้ค่าล้มเหลวนี้ต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับไข่ดำเนินงอื่น ๆ โดยมีปริมาณในโตรเจนที่รยะห์ตัววิกฤต 4.6 % ส่วนปริมาณในโตรเจนในไข่ดำเนินงท่า 4 ของทานตะวันที่อายุ 30 วัน พบว่ามีค่าล้มเหลวนี้กับผลผลิตล้มเหลวน้อยกว่าใบที่มีอายุ 45 วัน ดังนั้นการใช้ไข่ดำเนินงที่ 4-5 เมื่อทานตะวันอายุ 45 วันก็น่าจะปลอดภัยกว่าการใช้ทานตะวันที่มีอายุ 30 วัน ซึ่งลักษณะของเมล็ดทานตะวันที่มีอายุ 45 วันจะล่อนผันผันได้

ปริมาณของชาตุฟอร์สในไข่ดำเนินที่มีอายุ 30 วันและ 45 วัน

ปริมาณฟอร์สในไข่ดำเนินที่มีอายุ 30 วัน คือ 0.38-0.67 % และ 0.33-0.62 % ตามลำดับ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 13) นอกจากนี้ยังพบว่าการใส่ปุ๋ยในโตรเจนให้กับทานตะวันจะไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณฟอร์สในใบทุก ๆ ดำเนินงเลย อ่างไรก็ตามการใส่ปุ๋ยฟอร์สให้กับทานตะวันทั้งสองพันธุ์จะทำให้ปริมาณฟอร์สในใบทุก ๆ ดำเนินงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั่วไปปริมาณ

ตารางที่ 13 ผลของอิทธิพลของปัจจัยในโตรเจนและฟอสฟอรัสที่มีต่อความเข้มข้นฟอสฟอรัส
ในใบพันธุ์วันเดียวเมื่ออายุ 30 วัน

ความเข้มข้นฟอสฟอรัสในใบอายุ 30 วัน					
	ใบที่ 1	ใบที่ 2	ใบที่ 3	ใบที่ 4	ใบที่ 5
เปอร์เซ็นต์					
HYSUN 33	0.67	0.59	0.50	0.44	0.38
AS 101	0.62	0.55	0.43	0.35	0.33
ปูน กก./ไร่					
0	0.65	0.55	0.46	0.40	0.36
9.6	0.65	0.59	0.47	0.39	0.36
19.2	0.63	0.58	0.45	0.38	0.34
28.8	0.66	0.58	0.49	0.42	0.36
ปูน P กก./ไร่					
0	0.63	0.56	0.45	0.40	0.34
4.8	0.64	0.56	0.46	0.37	0.35
9.6	0.64	0.57	0.47	0.40	0.36
14.4	0.67	0.60	0.49	0.42	0.36

LSD 0.05

VARIETY	NS	NS	NS	NS	NS
N	NS	NS	NS	NS	NS
P	NS	NS	NS	NS	NS
NP	NS	NS	NS	NS	NS

ความเข้มข้นของฟอสฟอรัสในใบงานทดสอบที่ 1 จะมีการสะสมฟอสฟอรัสมากกว่าใบทดสอบอื่น ๆ ที่อยู่ต่ำลงมาอย่างเห็นได้ชัด

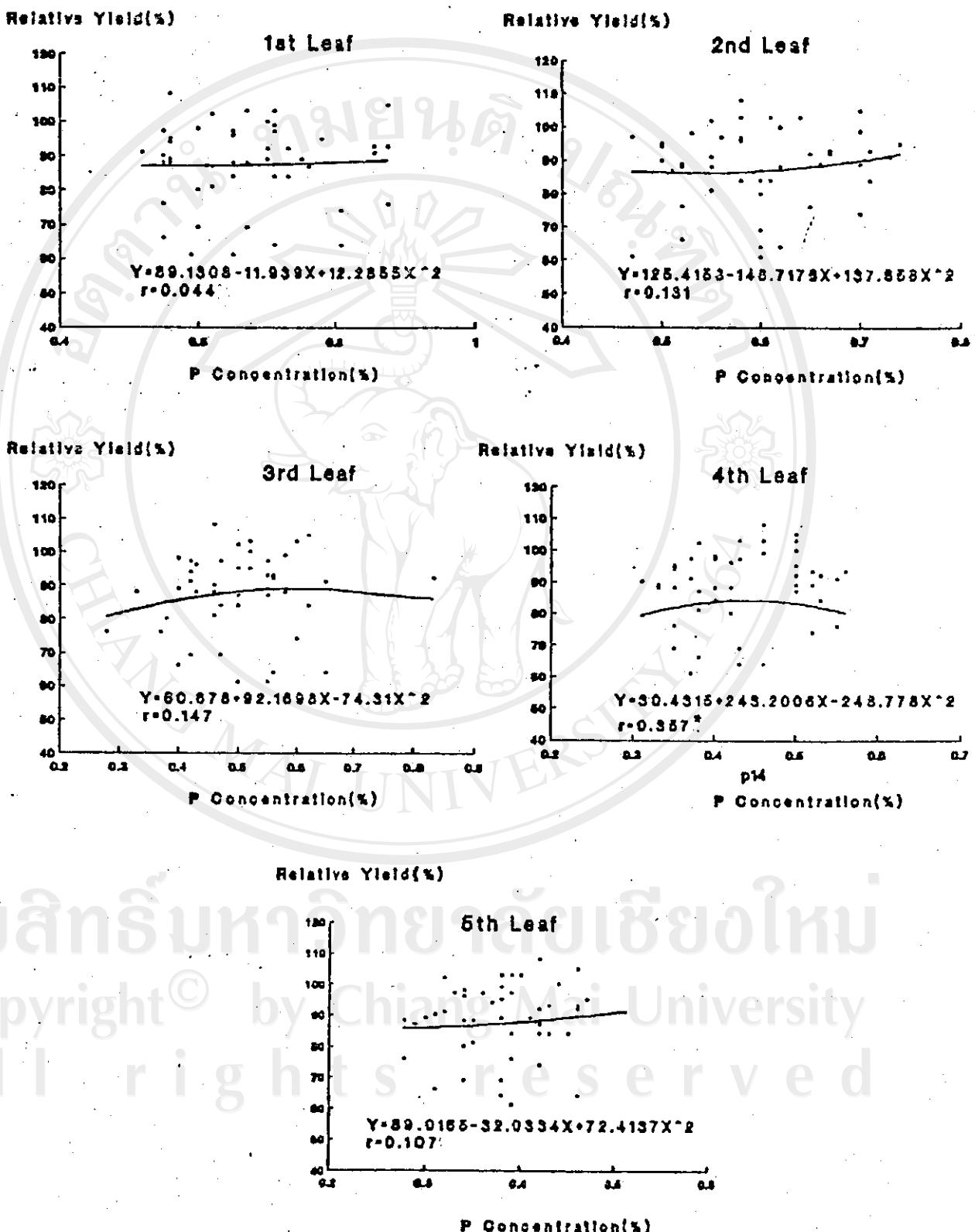
ผลการวิเคราะห์ปริมาณฟอสฟอรัสในใบงานทดสอบที่อายุ 45 วัน แสดงไว้ในตารางที่ 14 พบว่าปริมาณฟอสฟอรัสในใบงานทดสอบพันธุ์ Hybenk 33 และพันธุ์ AS 101 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งโดยเฉลี่ยมีค่าอยู่ในช่วง 0.31-0.52 % และ 0.36-0.50 % ตามลำดับ การไล่ปั้ยในไตรเจนไม่มีผลทำให้ปริมาณฟอสฟอรัสในใบทุก ๆ ใบทดสอบ มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เช่นกัน แต่พบว่าปริมาณฟอสฟอรัสในใบงานทดสอบที่ได้รับปั้ยฟอสฟอรัส จะเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับใบงานทดสอบที่ไม่ได้รับปั้ยฟอสฟอรัสเลย

ระดับวิกฤตของธาตุฟอสฟอรัสในใบ

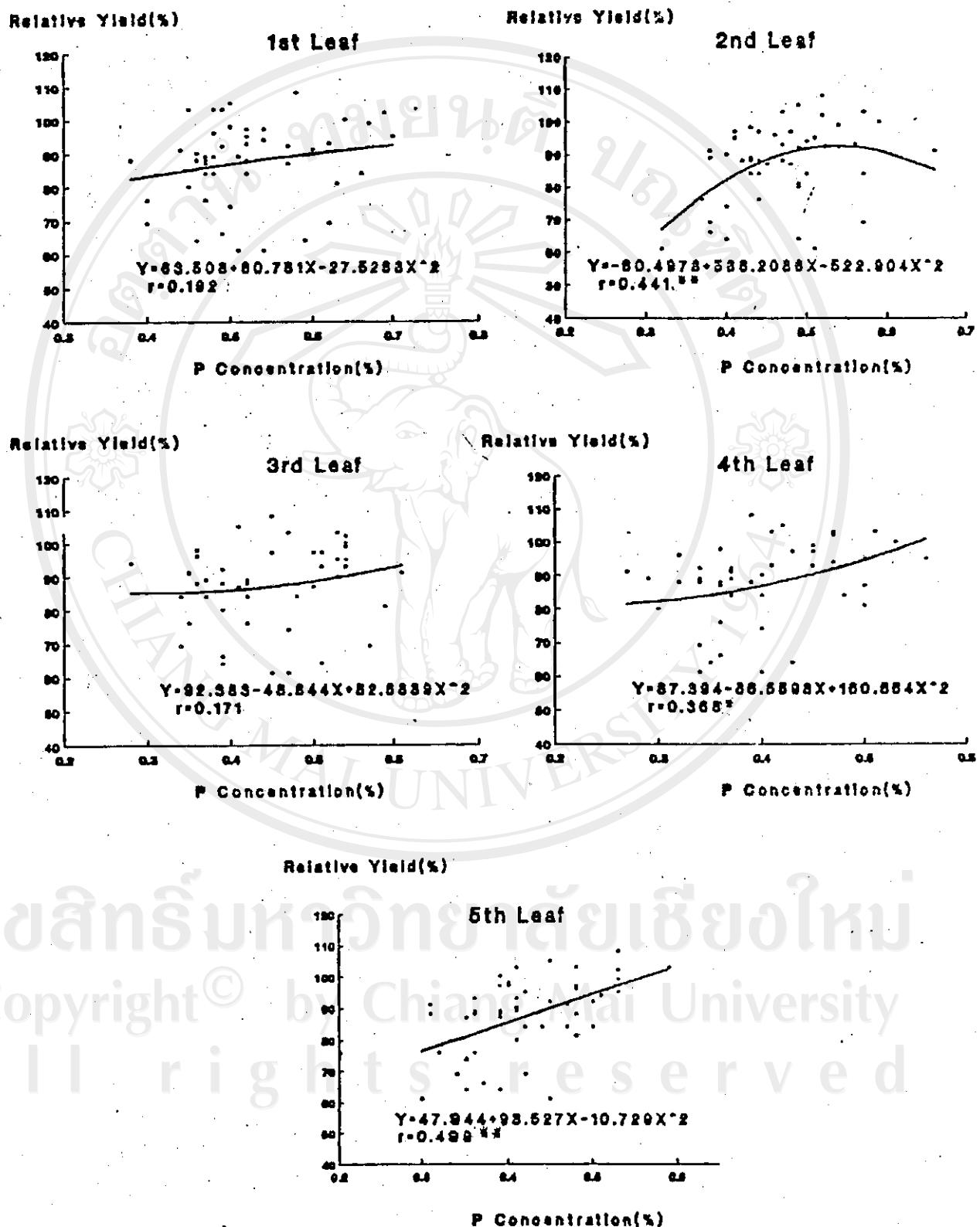
ในด้านการพัฒนาที่จะนำค่าวิเคราะห์ใบงานทดสอบมาใช้กำหนดหาจุดวิกฤตของผลผลิตนี้จะต้องหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าวิเคราะห์ปริมาณฟอสฟอรัสในใบกับผลผลิตสัมพันธ์ของเมล็ดใบงานทดสอบในรูปที่ 8-11 และตารางที่ 12 ผลปรากฏว่าปริมาณฟอสฟอรัสในใบทุก ๆ ใบทดสอบของใบงานทดสอบทั้งสองพันธุ์ เมื่อมีอายุได้ 30 วันจะไม่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตสัมพันธ์ของเมล็ดเลย ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะนำเอาใบพิชที่อายุ 30 วันมากำหนดค่าวิกฤต แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า ปริมาณฟอสฟอรัสในใบทดสอบที่ 5 ของใบงานทดสอบพันธุ์ Hybenk 33 เมื่อพิชมีอายุ 45 วันจะให้ความสัมพันธ์กับผลผลิตสัมพันธ์ (relative yield) ได้ค่อนข้างดีกว่าในทดสอบอื่น ๆ ดังแสดงในรูปที่ 9 และจากการคำนวณระดับวิกฤตของฟอสฟอรัส (90 % ของผลผลิตสูงสุด) แล้วจะมีค่า 0.45 % ในขณะที่ ปริมาณฟอสฟอรัสในใบทดสอบที่ 5 ของพันธุ์ AS 101 จะให้ค่าสัมพันธ์กับผลผลิตสัมพันธ์ดีที่สุดและมีรัชดันวิกฤตของฟอสฟอรัสที่ 0.40 % ดังแสดงในรูปที่ 11

ตารางที่ 14 ผลของอิทธิพลของปัจจัยในโครงเรขาและฟองฟอร์สต์มีต่อความเข้มข้นฟองฟอร์ส
ในใบกาหนดวันอายุ 45 วัน

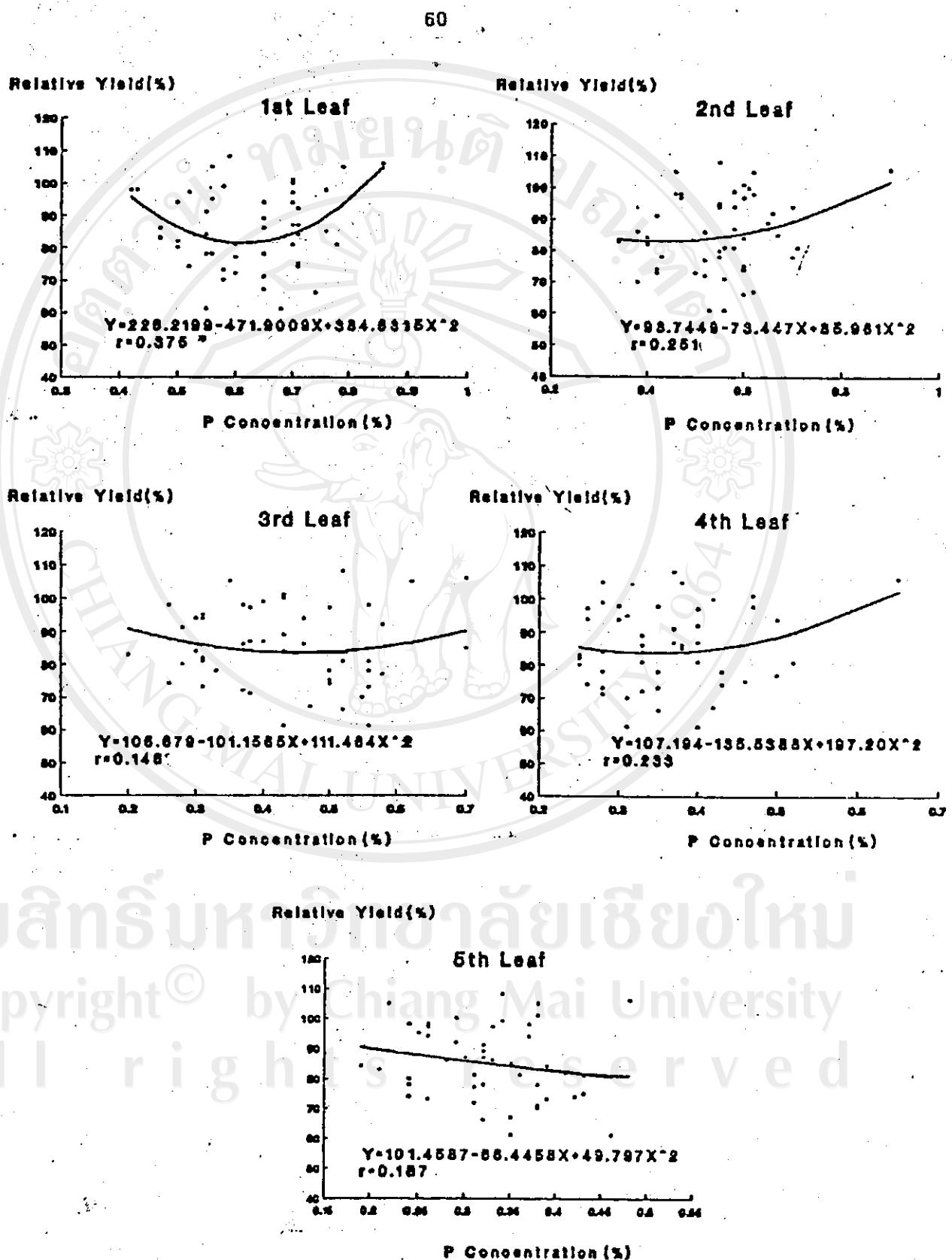
	ความเข้มข้นฟองฟอร์สในใบอายุ 45 วัน				
	ใบที่ 1	ใบที่ 2	ใบที่ 3	ใบที่ 4	ใบที่ 5
----- เปอร์เซ็นต์ -----					
HYSUN 33	0.52	0.46	0.44	0.39	0.31
AS 101	0.50	0.44	0.40	0.36	0.42
ปูม พ(กก./ไร่)					
0	0.52	0.49	0.42	0.37	0.36
9.6	0.52	0.46	0.43	0.38	0.38
19.2	0.49	0.43	0.43	0.39	0.38
28.8	0.51	0.46	0.42	0.38	0.39
ปูม P(กก./ไร่)					
0	0.46	0.43	0.41	0.34	0.33
4.8	0.52	0.42	0.42	0.35	0.36
9.6	0.54	0.47	0.44	0.40	0.41
14.4	0.52	0.48	0.44	0.42	0.41
LSD 0.05					
VARIETY	NS	NS	NS	NS	NS
N	NS	NS	NS	NS	NS
P	0.03	0.03	NS	0.03	0.03
NP	NS	NS	NS	NS	NS

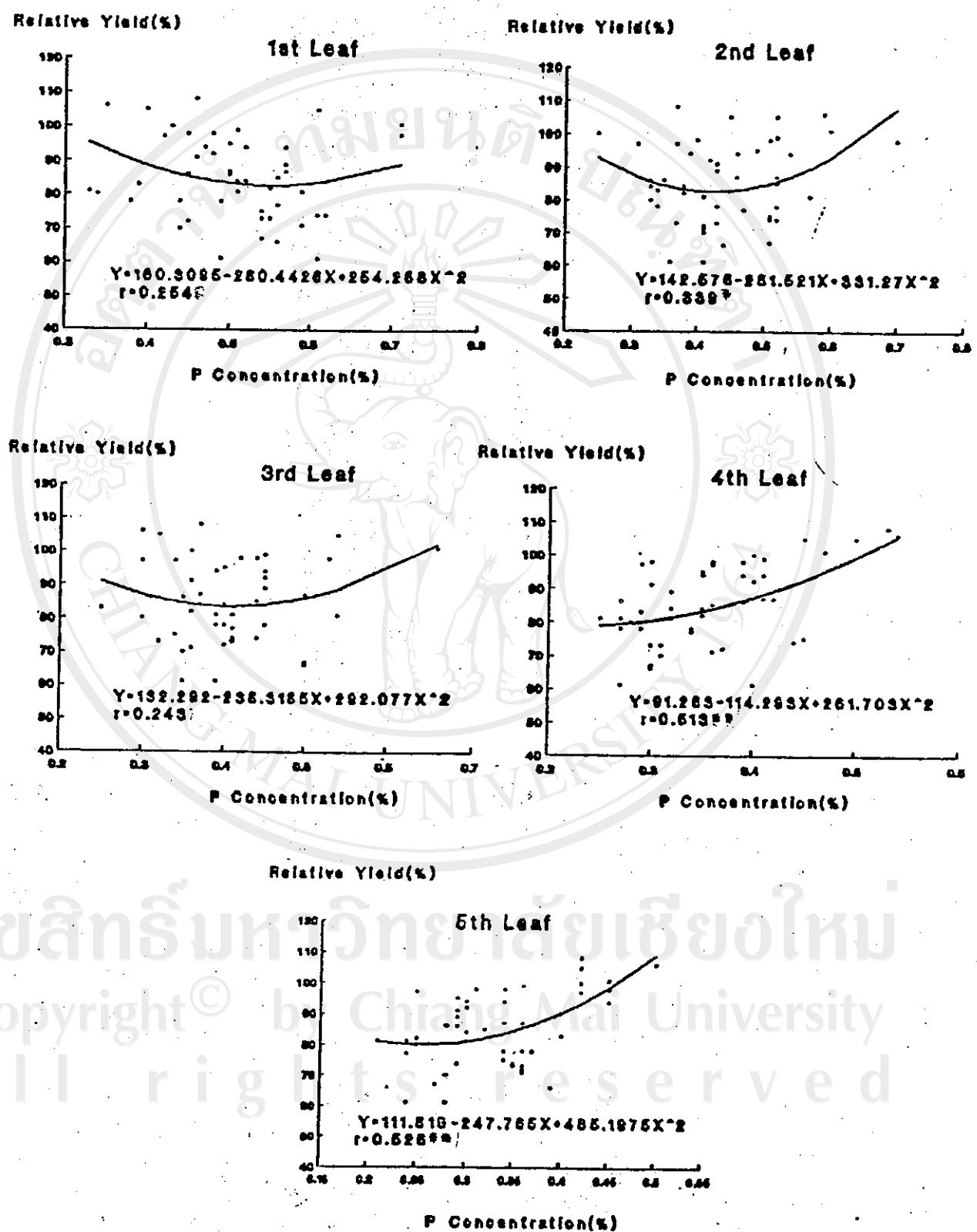
รูปที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของฟอสฟอรัสในใบเมื่ออายุ 30 วัน กับผลผลิต
ล้มพังทីของเมล็ดทานตะวันพันธุ์ Hysun 33

รูปที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของฟอสฟอรัสในใบเมื่ออายุ 45 วัน กับผลผลิตสัมพันธ์ของเมล็ดทานตะวันพันธุ์ Hysun 33

รูปที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของฟอสฟอรัสในใบเมื่ออายุ 30 วัน กับผลผลิต
ส้มพักดงเมล็ดพันธุ์ AS 101

รูปที่ 11 ผลตugalความล้มเหลวของปริมาณของฟอสฟอรัสในใบเมื่ออายุ 45 วัน กับผลผลิต
ล้มเหลวของเมล็ดทากาทนพันธุ์ AS 101

ปริมาณอนินทรีย์ในโตรเจนในดิน (Inorganic-N)

ผลการทดลองในตารางที่ 15 แสดงให้เห็นถึงปริมาณของอนินทรีย์ในโตรเจนในดินที่ระดับความลึก 15 ซม. หลังจากการไส้ปุ๋ย 3 สัปดาห์ พบว่าปริมาณของอนินทรีย์ในโตรเจนในดินจะแตกต่างกันไปตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ได้ให้กับพืชต่อวัน โดยจะมีปริมาณ $\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$ ในดินเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับปุ๋ยในโตรเจนเพิ่มขึ้น การไส้ปุ๋ยในโตรเจนที่ได้อัตราสูงสุด 28.8 กิโลกรัม/ไร่ จะทำให้ปริมาณ $\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$ ในดินสูงกว่าดินที่ไม่ได้ไส้ปุ๋ยในโตรเจนเหลือถึง 76% การไส้ปุ๋ยฟอร์สฟอรัสมีแนวโน้มทำให้ปริมาณ $\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$ ในดินเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบดินที่ไม่ได้ไส้ปุ๋ยฟอร์สฟอรัสโดย แต่การไส้ปุ๋ยฟอร์สฟอรัสในระดับต่าง ๆ ทำให้ปริมาณ $\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$ เพิ่มขึ้นในอัตราที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังพบว่าดินที่ใช้ปลูกพืชต่อวันพันธุ์ Hyben 33 และ AS 101 จะมีปริมาณ $\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$ ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ย 165 และ 172 ppm ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงปริมาณอนินทรีย์ในโตรเจนแล้วพบว่าการเปลี่ยนแปลงในโตรเจนจะผันแปรไปกับปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ มากกว่า $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ โดยที่ปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ จะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อมีการเพิ่มปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่สูงขึ้น ในกรณีที่ไม่ได้ไส้ปุ๋ยในโตรเจนจะมีปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ เพียง 73 ppm ในขณะที่เมื่อไส้ปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 9.6, 19.2 และ 28.8 กิโลกรัม/ไร่ ก็จะมีปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ 96, 142 และ 159 ppm ตามลำดับ

การไส้ปุ๋ยฟอร์สจะทำให้ปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ ในดินเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับดินที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนและอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ ในดินเลย

สำหรับปริมาณ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ ในดินระดับ 15 ซม. หลังจากไส้ปุ๋ย 3 สัปดาห์แสดง

ตารางที่ 15. แสดงอัตราผลของปุ๋ยในโตรเจนและฟอสฟอรัสที่มีต่อปริมาณในโตรเจนและฟอสฟอรัสในดินหลังจากการใส่ปุ๋ย 3 สัปดาห์

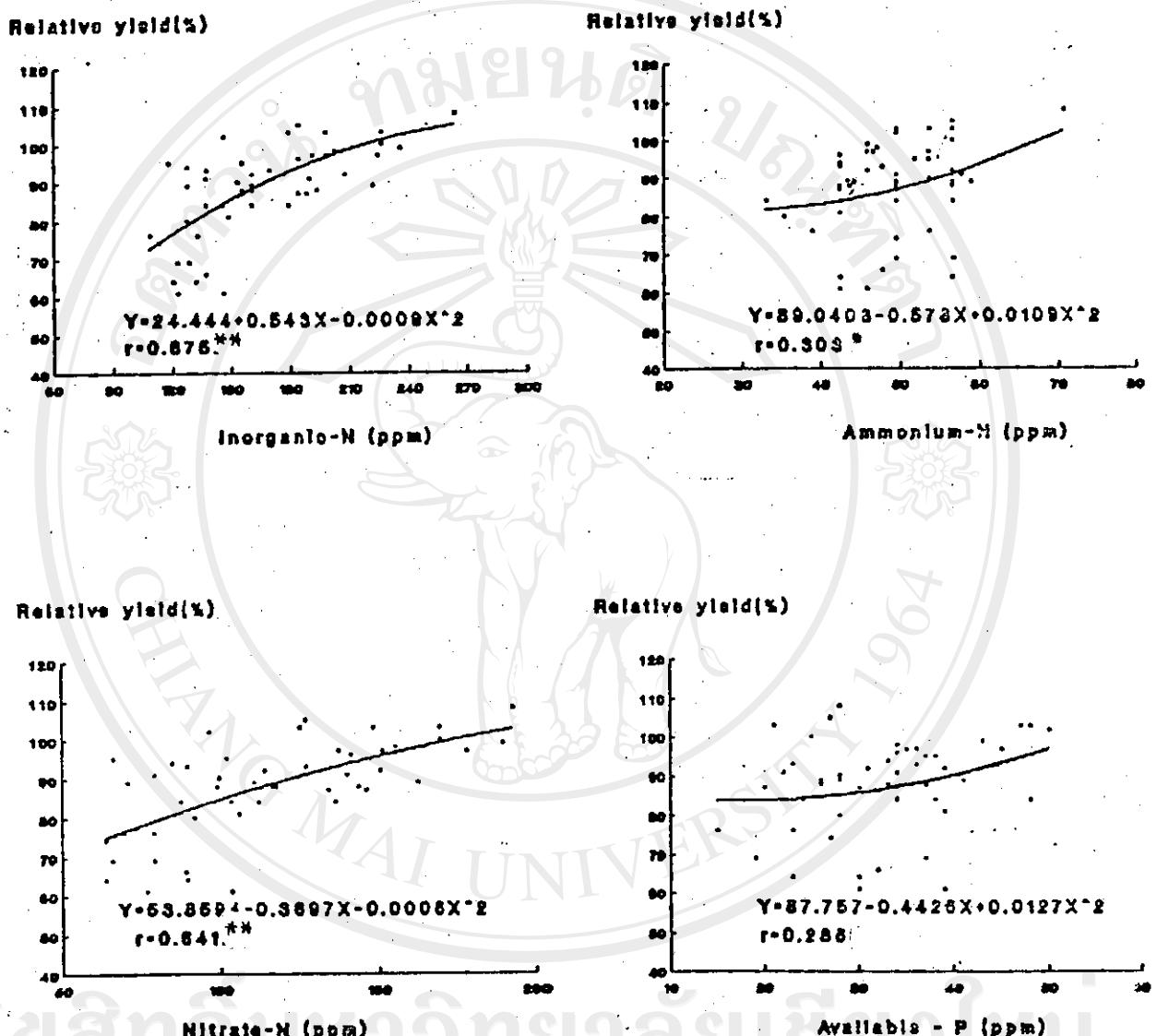
	Inorganic-N ($\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-$)	NH_4^+-N	NO_3^--N	Available P
-----ppm-----				
HYSUN 39	164.9	49.3	115.7	32.1
AS 101	171.8	52.6	119.2	31.1
ปุ๋ย N (กก./ไร่)				
0	120.5	47.54	72.9	30.1
9.6	145.8	49.97	95.8	32.2
19.2	194.4	52.20	142.2	33.2
28.8	212.8	53.99	158.8	31.2
ปุ๋ย P (กก./ไร่)				
0	161.1	50.25	110.9	22.4
4.8	170.8	50.10	120.7	28.8
9.6	174.3	50.77	123.5	34.8
14.4	162.2	52.57	114.7	40.8
LSD 0.05				
VARIETY	NS	NS	NS	NS
N	11.34	4.40	10.0	NS
P	11.51	NS	11.7	2.58
NP	NS	NS	NS	NS

ในตารางที่ 15 การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 19.2 กก./ไร่จะทำให้ปริมาณ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ ในดินเพิ่มขึ้นจากคืนที่ไม่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนเลื่อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจะทำให้ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ เพิ่มจาก 47 ppm เป็น 52 ppm แต่การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในร่องคันที่สูงขึ้นจะไม่ทำให้ปริมาณ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ แตกต่างจากการใส่ปุ๋ยในอัตราเดียวกันแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบว่า การใส่ปุ๋ยฟอฟอรัสลงไปในดินจะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$ ในดินเลย

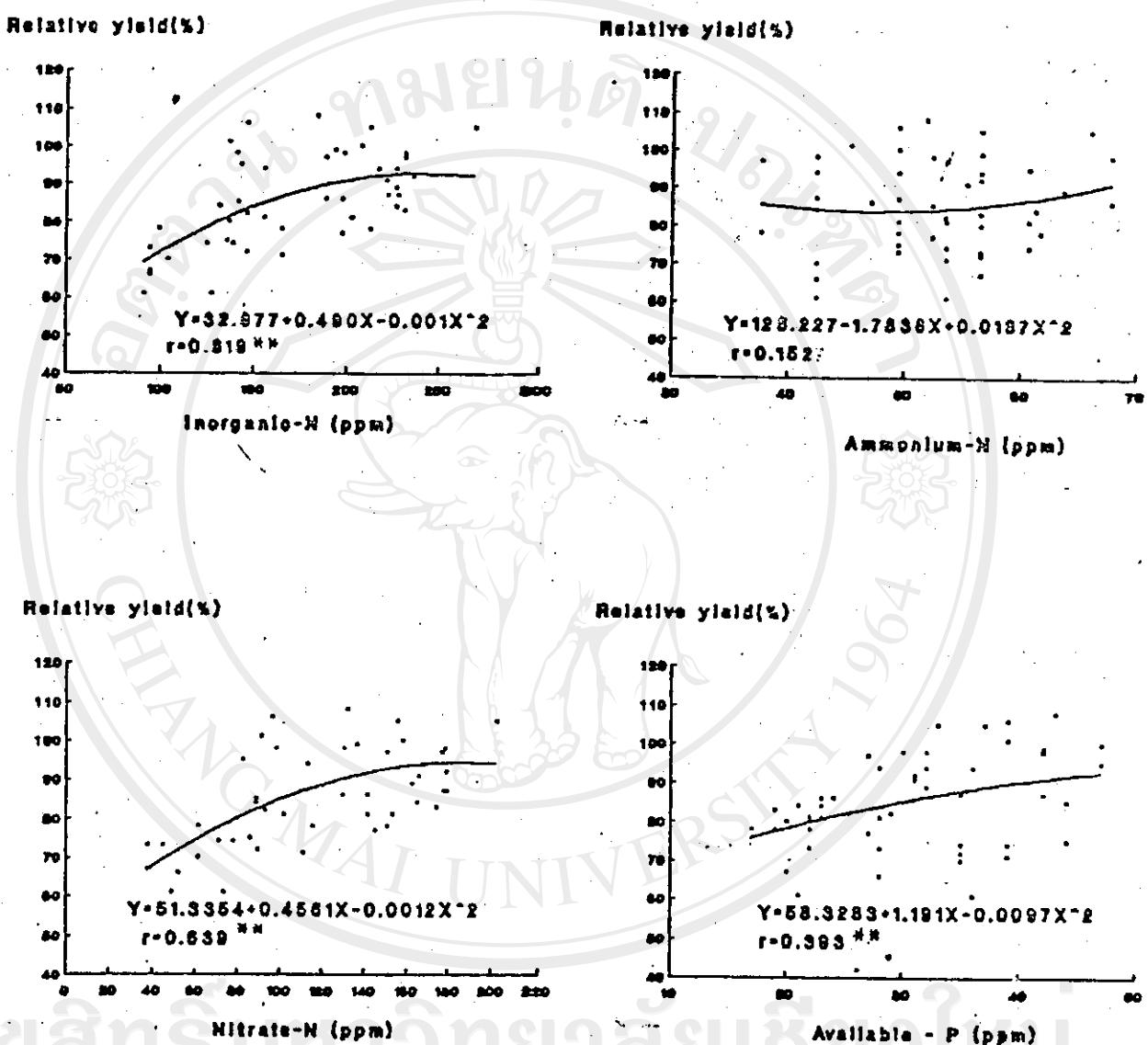
ร่องวิถีกุศลของในโตรเจนในดิน

รูปที่ 12 และ 13 แสดงความล้มเหลวของปริมาณในโตรเจนในดินกับผลผลิต สัมพัทธ์ของเมล็ดทานตะวัน (relative yield) พบว่า ปริมาณของ $(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ ในดินจะมีความล้มเหลวของผลผลิตสัมพัทธ์ของเมล็ดทานตะวันพันธุ์ Hysun 33 ต่ำกว่าการใช้ ปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ กล่าวคือจะมีสัมพัทธ์ (r) 0.675 และ 0.641 ตามลำดับ สำหรับ พันธุ์ AS 101 นั้นพบว่าผลผลิตล้มเหลวของเมล็ดจะมีความล้มเหลวของปริมาณของ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ ในดินสูงกว่าปริมาณ $(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ โดยจะมีค่าสัมพัทธ์ (r) 0.639 และ 0.619 ตามลำดับ

จากการคำนวณ พบว่า ปริมาณ $(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ ในดิน ที่ทำให้ผลผลิตของ เมล็ดทานตะวันพันธุ์ Hysun 33 มีค่า 90 % ของผลผลิตสูงสุด (จุគิฤต) จะต้องมีค่า 116 ppm ในขณะที่ปริมาณของ $(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ ที่จะทำให้ผลผลิตเมล็ดทานตะวันพันธุ์ AS 101 มีค่าเป็น 90 % ของผลผลิตสูงสุด จะมีค่าสูงถึง 190 ppm ดังนั้นค่าวิถีกุศลของปริมาณ $(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ ในดิน จึงค่อนข้างที่จะแตกต่างกันมากสำหรับทานตะวันแต่ละพันธุ์ เมื่อพิจารณาถึงจุគิฤตของปริมาณ $\text{NO}_3^- - \text{N}$ ของทานตะวันพันธุ์ Hysun 33 และพันธุ์ AS 101 แล้ว ปรากฏว่า จะมีค่าค่อนข้างใกล้เคียงกัน ซึ่งมีค่า 121 ppm และ 127 ppm ตาม

รูปที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณในโตรเจนและฟอฟอรัสในดินหลังจากการปลูกปีชุด 3 สับคานห์กับผลผลิตสัมพันธ์ของเมล็ดทรายวันนั้นๆ Hysun 33

รูปที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณในโตรเจนและฟอฟอรัสในดินหลังจากการปลูกป่า

3 ลักษณะกับผลผลิตล้มพักของเมล็ดทานตะวันพันธุ์ AS 101

ลำดับ ดังนี้การใช้ค่า NO_x-N ในการบ่งบอกค่าวิกฤตของไนโตรเจนในดินจึงน่าจะให้ผลดีกว่า

ปริมาณฟอสฟอรัสในดิน

ปริมาณฟอสฟอรัสในดินระดับ 15 ซม. หลังจากการไอล์ปอย 3 ลัปดาห์ แสดงในตารางที่ 15 พบว่า ปริมาณของฟอสฟอรัสในดิน ที่ปลูกพืชพันธุ์ Hysun 33 และ AS 101 จะมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งมีค่าโดยเฉลี่ยเท่ากับ 32 และ 31 ppm ตามลำดับ การไอล์ปอยในไนโตรเจนไม่มีผลทำให้ปริมาณฟอสฟอรัสในดิน มีค่าแตกต่างกันทางสถิติ โดยเฉลี่ยมีค่าอยู่ในช่วง 30-33 ppm สำหรับการไอล์ปอยฟอสฟอรัสจะทำให้ปริมาณฟอสฟอรัสในดินเพิ่มขึ้นจากที่ไม่ได้ไอล์ปอยฟอสฟอรัสเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในดินที่ไม่ได้รับปอยฟอสฟอรัสเลยจะปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประ予以น์ได้เฉลี่ย 21 ppm การไอล์ปอยฟอสฟอรัสในอัตรา 4.8, 9.6 และ 14.4 กก. P₂O₅/ไร่ จะทำให้ปริมาณฟอสฟอรัสในดินเพิ่มขึ้นเป็น 28.8, 34.8 และ 40.8 ppm ตามลำดับ

ร้อยละวิกฤตของฟอสฟอรัสในดิน

เมื่อนำเอาปริมาณฟอสฟอรัสในดินที่สักด็อกโดยใช้วิธี Bray II มาหารความล้มเหลว กับปริมาณผลผลิตล้มเหลวของเมล็ดพืชพันธุ์ Hysun 33 และพันธุ์ AS 101 ดังแสดงในรูปที่ 12 และ 13 พบว่าปริมาณฟอสฟอรัสในดินของพืชพันธุ์ Hysun 33 และพันธุ์ AS 101 จะให้ค่าสหสัมพันธ์ $r=0.28$ และ 0.39 ตามลำดับ

ปริมาณฟอสฟอรัสในดินที่ทำให้พืชพันธุ์ Hysun 33 และ พันธุ์ AS 101 มีผลผลิตเป็น 90 % ของผลผลิตสูงสุด จะมีค่าใกล้เคียงกัน กล่าวคือพันธุ์ Hysun 33 และ พันธุ์ AS 101 จะมีค่า 39.3 และ 38.9 ppm ตามลำดับ